

Nr 314

Av fru **Segerstedt-Wiberg m. fl.**, *angående anslag till Förenta Nationernas barnfond (UNICEF)*.

Till flertalet av FN:s fackorgan lämnar medlemsnationerna bidrag enligt kvoteringsprincipen. Enda undantaget från denna regel utgöres av UNICEF, Förenta Nationernas barnfond. Denna arbetar uteslutande med medel som frivilligt tillskjutes av regeringarna och med mindre belopp från organisationer och enskilda.

UNICEF bildades ursprungligen för att efter kriget skingra nöden bland barn och mödrar. Dess arbete visade sig emellertid vara av så väsentlig betydelse, att organisationen erhöll permanent karaktär 1953. Dess uppgift kan i korthet sägas vara att bekämpa förhärjande folksjukdomar såsom tuberkulos, malaria, yaws, för att endast nämna några av dem som årligen kräver miljoner dödsoffer och gör lika många till invalider. Den skapar samtidigt förutsättningar för ett sundare liv genom att upprätta mödra- och barnavårdscentraler i de tekniskt underutvecklade länderna. Detta åter möjliggör förbättrade levnadsvillkor genom större förutsättningar till arbetsprestationer. Ett väsentligt inslag i UNICEF:s arbete består i utdelandet av tormjök till miljoner barn, som tack vare ett glas mjök per dag blivit friska.

UNICEF erhåller bidrag från 80 länder och detta utan hänsyn till den gräns som annars skiljer öst och väst. Bidragen har under tiden 1951—57 stigit med cirka 1,5 milj. dollar årligen, men de har likväl haft svårt att hålla takten med förfrågningarna om hjälp. Dessa har oavbrutet stigit, fastän de mottagande länderna för att erhålla bidrag måste åstadkomma en prestation som med 2/3 motsvarar kostnaderna för den erhållna hjälpen. Därutöver lämnar de mottagande länderna bidrag till UNICEF som uppgår till cirka 17 % av de samlade bidragen. I själva verket ligger deras bidrag något över de europeiska, som motsvarar ungefär 15 %.

Största bidraget kommer från USA, och den amerikanska kongressen har för 1958 utlovat en ökning av sitt bidrag med 1 miljon dollar trots att den i övrigt avsevärt skurit ned den amerikanska utlandshjälpen. Löftet innebär, att USA ökar sitt bidrag till 11 miljoner dollar. Som villkor för denna ökning sätter emellertid USA att de övriga bidragsgivarna skall svara för 47,5 % av hela det årliga bidraget, medan USA anskaffar 52,5 %.

För året skulle man på detta sätt erhålla 21 miljoner dollar, vilket torde vara ett minimibelopp, då man för 1958 räknar med ansökningar om

hjälp på minst 25 miljoner dollar. Enligt den amerikanska beräkningen och enligt förutsättningen för USA-hjälpen måste de övriga länderna höja sina bidrag med sammanlagt 2 miljoner dollar. Sker inte detta minskas det amerikanska bidraget, vilket kan få en ödesdiger framtida verkan.

Mottagarländerna saknar förmåga att nämnvärt öka sina bidrag, och andra transoceaniska länder lämnar redan förhållandevis stora. Detta gör att en ökning endast kan väntas från de 18 europeiska länder som understödjer UNICEF. Allt samverkar till att en ökning av bidraget från Sverige, som nu ligger på 12:e platsen bland bidragsgivarna, blir av väsentlig för att inte säga avgörande betydelse. Även om beloppet inte kan bli stort kan dess verkan bli vidsträckt. Samtidigt är att märka, att det svenska bidraget användes till uppköp av varor inom Sverige; härifrån sändes endast svenska produkter och inga penningmedel.

Med hänvisning till det anförda vill vi föreslå,

att riksdagen vid behandlingen av utrikesdepartementets huvudtitel under driftbudgeten måtte till *Förenta Nationernas barnfond (UNICEF)* för budgetåret 1958/59 besluta anvisa 1 200 000 kr.

Stockholm i januari 1958

Ingrid Segerstedt-Wiberg

Bertil von Friesen

Brita Elmén
